

V. 1. Magní-fi-cat á-nima me- a Dóminum, * et exsultá-vit
spí-ri-tus me-us in De-o sa-lu-tá-ri me- o. Ant. Be-á-ta es.

- 2 *Quia* respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc
beátam me dicent omnes generatiónes.
- 3 *Quia* fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.
- 4 *Et misericórdia* ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
- 5 *Fecit* poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente
cordis sui.
- 6 *Depósuit* poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

- 8 *Suscépit* Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
- 9 *Sicut* locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini ejus
in sácula.